

Posluh tudi za nenavadno

V prvi polovici junija je bilo na programsko-volilni seji izvoljeno novo vodstvo občinske konference ZSMS Bežigrad. Mladinci so poleg tega sprejeli tudi programske usmeritve za delo občinske organizacije mladine v prihodnjih dveh letih. O novem vetru,

vizma, ki so v zadnjem času prej odbile kot pa pritegnile k delu v mladinski organizaciji.

Že v letošnjih poletnih mesecih se namreč ponuja mladim priložnost, da obiščejo poleg »klasičnih« mladinskih delovnih akcij (Bežigradčani

ZSMS bodo v naslednjem mandatnem obdobju pripravili vrsto problemskih konferenc in okroglih miz o aktualnih temah, kot so zaposlovanje, krepitev inovacijske dejavnosti in štipendiranje. Prva okrogla miza bo že septembra, spregovorila pa bo o mladinskem prostovoljnem delu, o preečem pomanjkanju brigadirjev ter o alternativnih oblikah mladinskih taborov. Na jesen se obeta tudi podrobna analiza in razprava o stanju ljubljanskih srednjih šol, ki jo bodo opravili skupaj z razpravo in pripravi na četrti samoprisepek ljubljanskih občin. Poleg tega bodo v prihodnje posvetili pozornost tudi vprašanju, ki jih je odprl letošnji slovenski mladinski kongres – o prihodnosti nukleark, o možnostih civilnega služenja JLA, o služenju vojaškega roka žensk ter o preečem družbenoekonomskem položaju mladih.

Drugo področje, kamor bo občinska organizacija mladine osredotočila svoje moči v pravkar začetem mandatu, pa sta delovanje in aktivnost oziroma neaktivnost mladih v osnovnih organizacijah na terenu. Mladi so v družbenopolitičnem življenju krajevnih skupnosti še premalo prisotni, zato bo treba, kot je dejal predsednik bežigradske mladine Bogdan Urbar, predvsem poiskati nove možnosti preživljanja prostega časa mladih tam, kjer živijo. Mladinska organizacija naj postane zares frontna, kar pomeni, da bodo mladi v njenih vrstah zadovoljili vsem svojim potrebam in zanimanjem, pa naj bodo to šport, kultura, zabava, računalništvo ali joga.

VIDA PETROVIČ

BOGDAN URBAR, predsednik OK ZSMS Bežigrad

IVAN ROPAT, sekretar OK ZSMS Bežigrad

ki je in še bo zavel med bežigradsko mladino, smo se pogovarjali z Bogdanom Urbarjem, predsednikom, in z Ivanom Ropatom, sekretarjem OK ZSMS.

Mladi bodo predvsem poskušali utrditi lastno organiziranost. To načrtujejo doseči z ustaljenimi oblikami dela ter z bolj zavzetim vključevanjem delegatov – mladincev v občinsko skupščino, še posebej v družbenopolitični zbor, in v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Poleg tega bodo poskusili tudi z novimi prijemi in z opuščanjem prevelikih oblik mladinskega akti-

bodo letos sodelovali v treh brigadah na treh akcijah) tudi nekatere posebne oblike mladinskega prostovoljnega dela. Republiška konferenca mladine je namreč organizirala socialno-raziskovalni tabor v Josipdolu, kmetijsko-raziskovalni in socialno-geografski tabor v Prekmurju, veterinarski tabor v Ptuj, alpsko-raziskovalni tabor v Bovcu, mednarodni naravo-varstveni tabor v Cerknici ter mednarodna planinska tabora v Tolminu in na Veliki Planini. V Banovcih pa bo organizirala univerzitetna konferenca ZSMS poletni tabor joge.

Na občinski konferenci

OBCINSKI PRAZNIK

Letošnji praznik občine Bežigrad – 24. junij, dan ko so pred 45 leti odšli prvi bežigradski borci v partizane in kmalu zatem oblikovali Rašiško četo – eno najbolj borbenih partizanskih enot na Gorenjskem v letu 1941 – smo Bežigradčani praznovali delovno in nekoliko drugače kot v preteklih letih, a zato nič manj slovesno. Slovesna podelitev občinskih priznanj je bila združena z delovnim in rednim zasedanjem zborov občinske skupščine. Na svečanosti je uvodoma spregovoril Andrej Kumar,

Bežigradom zatfel na današnji dan pred 45 leti, postopno prerastla v mogočen plamen revolucije, ki ga niso mogla zaustiti niti najhujša zverstva poldivjanih tujih okupatorjev in domačih izdajalcev. S svojimi neustrašnimi borbenimi akcijami, ki jih je izvajala na pragu Ljubljane, je Rašiška četa pomembno prispevala h krepitvi organiziranega odpora vseh Ljubljančanov proti tujim in domačim zatiralcem. Njeno junstvo pa dokazuje tudi proglasitev šestih narodnih herojev iz vrst njenih borcev.

sistema, da se ne poznamo, da si ne zaupamo. Zdi se, kot da bi ne bila za nami dolga skupno prehojena pot razvoja, ki resnično ni bil ves čas v vzponu, kljub vsemu pa je to bil in je še vedno naš lasten in skupen razvoj. Torej razvoj, ki nam ga ni nihče vsilil ali podtaknil.

»Dober del naših zastojev in težav je v nas samih, v našem medsebojnem sodelovanju, v odnosu do dela in delitve rezultatov dela kot tudi v naši neenotnosti na področju akcij za premagovanje in obvladovanje razvojnih zastojev,« je dejal Andrej Kumar in poudaril, da bomo morali v prihodnje posvetiti več časa, znanja in energije dejanskemu praktičnemu uveljavljanju vsega, kar v našem sistemu vendarle daje dobre rezultate. Poskrbeti moramo za zmanjšanje formalistične revolucionarnosti na področju spreminjanja predpisov in pogojev gospodarjenja, doseči revolucionarne spremembe na področju odgovornosti za uresničevanje dogovorjenega, zapisanega in formalno zakonsko že sprejete. Letošnji delovni značaj počastitve pomembnega narodnega in revolucionarnega dejanja prvih bežigradskih borcev je zato predvsem odraz novih spoznanj in nove kakovosti v delovanju in razvoju naše samouprave.

O občinskem prazniku poročamo še na 2. strani. V. P.

Slovesno, delovno

predsednik bežigradske občinske skupščine. Opozoril je na čas, ko so prebivalci naše občine in vsi jugoslovanski narodi in narodnosti preživljali najtežje, a obenem najbolj slavno obdobje naše skupne zgodovine. Odločitev, ki je mlade bežigradske revolucionarje popeljala 24. junija 1941 s puškami v rokah v črnuške gozdove, ni bila plod slučajne in nepremišljene odločitve posameznikov. Organizirano revolucionarno delovanje Komunistične partije od leta 1931 dalje, ko je bila na Ježici ustanovljena prva partijska celica, je namreč, kot je dejal Andrej Kumar, zagotovilo takšne organizacijske in človeške potencialne, da je lahko iskra, ki je za

»Vztrajno, sistematično in neustrašno delovanje, jasni cilji in visoka zavest vsakega posameznika, skupaj s pripravljenostjo za samoodrekanje in celo za največje osebne žrtve so tiste vrednote, ki so omogočile uspeh borbe in revolucije,« je dejal Andrej Kumar. Razvijanje takšnih vrednot je nedvomno potrebno tudi pri premagovanju različnih sodobnih težav, ki zavirajo uspešno nadaljevanje izročila tistih, ki so s svojimi dejanji in številnimi žrtvami omogočili naš dosedanj samoupravni socialistični razvoj. Včasih se zdi, kot je nadaljeval Andrej Kumar, da nam zastaja korak na poti nadaljnje graditve našega humanega družbenoekonomskega

ZBOR OBČANOV

Ljubljana, 15. julija 1986
Leto XXVI, šte. 9/343

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

IV. SAMOPRISPEVEK V LJUBLJANSKIH OBČINAH

V varovanju okolja prehajamo od besed k dejanjem

Na nedavni seji mestne konference socialistične zveze, kjer so delegati namenili osrednjo pozornost razpravi o četrtim samoprisku v ljubljanskih občinah za izboljšanje in varovanje okolja, je uvodoma spregovoril Braco Mušič, predsednik mestnega komiteja za urbanizem. Objavljamo osnovne poudarke iz njegovega govora.

Objekti dosedanjih samopriskov grajeni hitro in ob čistih računih

Razumljivo in upravičeno je, da občani tehtajo stopnjo prioritete posameznih predlaganih projektov, omenjajo številne druge pomembne naloge in se sprašujejo o umetnosti podaljševanja gnotne obremenitve osebnega dohodka v času, ko še vedno upada življenjska raven. Da se kljub temu večina reprezentativnega statističnega vzorca mnenj Ljubljančanov nedvomno nagiba k pozitivnemu stališču do četrtga samopriska, gre torej pripisati dejstvu, da ima večina Ljubljančanov visoko zavest o skupnih potrebah mesta in v glavnem sprejema pobudo, ki se je porodila iz skupno in samoupravno opredeljenih planskih nalog ter iz očitnih uspehov dosedanjih treh samopriskov, s katerimi smo živeli od leta 1972 – to je celih petnajst let! Nejeverni Tomaži, ki nevedno podtikajo, da je bil denar, zbran s temi samopriski, porabljen drugje, bodo morali pač vzeti pot pod nogo, in se sprehoditi mimo vseh navedenih zgradb, zraslih kot rezultat solidarno zbrane denarja, kot rezultat odločitve za hitrejši korak naprej na področju, ki je zaostajalo v enem od preteklih treh planskih obdobj. Vse te zgradbe so posebej označene. Večina Ljubljančanov ve in prizna, da so bili objekti samopriska grajeni hitro in ob čistih računih. Morda za kakšne druge gradnje žal tega ne bi mogli vedno trditi.

Občani podpirajo ekološko naravnost IV. samopriska

Preizkusi javnega mnenja in do-

sedanje razprave so pokazale, da občani sprejemajo splošno ekološko naravnost osnutka programa IV. samopriska in razumejo tesno povezavo med komunalno infrastrukturo ter »čisto« ekološkimi komponentami tega programa. Pomembno je, da se prebivalci ljubljanskih občin opredeljujejo v glavnem za gradnjo ali ureditev objektov, ki so skupnega mestnega pomena in presegajo neposreden interes ene ali druge krajevne skupnosti oziroma občine. Na razumevanje je naletela tudi obsežna

ko vitalno zadostnega, temveč h kvaliteti, ki pomeni zagotovilo zdravega okolja in s tem elementarnega pogoja za bivanje in delo.

Čisto in zdravo okolje – perspektiva bodočim rodovom

Zato odpira program, ki je naravnost na boljše in bolj zdrave pogoje bivanja in dela v mestu, perspektive tudi mladini. Tudi načelo – naj plača onesnaževanje tisti, ki ga je povzročil, se je v praksi obneslo le v posameznih incidentih, nikjer pa

Javna razprava do konca septembra

Na seji občinske konference socialistične zveze konec junija, kjer so delegati obravnavali gradivo »Četrti samoprisepek v ljubljanskih občinah«, so po obširni razpravi menili, da bodo vsebinska vprašanja, ki so jih načeli na seji, sestavni del javne razprave, zato se do njih na seji niso opredeljevali. Vse pripombe, ki bodo v času javne razprave izrečene, bo povzel občinski operativni štab pri predsedstvu OK SZDL. Na vsako pripombo in na vsako vprašanje bo zagotovljen strokoven odgovor!

Občinska konferenca je sprejela operativni načrt političnih aktivnosti v občini za IV. samoprisepek. Tudi na pobudo bežigradskih delegatov pa je mestna konferenca SZDL prestavila rok javne razprave v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela o programu samopriska IV. do konca septembra.

naloge ureditve lokalnih vodovodov v obmestnih naseljih, kar pomeni visoko stopnjo solidarnosti pri problemih, ki zadevajo vitalne interese zdravja ljudi. Res je, da so bila šestdeseta in sedemdeseta leta – leta hitre gospodarske rasti in nizke ekološke osveščenosti. Drži pa tudi, da je na nekaterih področjih, na primer pri razveplanju dimnih plinov, značaju in vlogi javnega potniškega prometa ali v energetiki prišlo v zadnjem desetletju tudi do pomembnih tehnoloških in ekonomskih sprememb, na katere v letih našega najburnejšega razvoja nihče ni mogel z gotovostjo računati. Ljubljana je v svoji rasti dosegla razvojni prag, na katerem se mora obrniti h kvaliteti življenja, ki ne pomeni takšnega višjega standarda, ki bi segel pre-

pri odpravljanju akumuliranih posledic onesnaženja okolja večjega obsega in še zlasti takšnih skupnih dobrin kot sta zrak in voda, kjer je treba zagotoviti trajno ali vsaj dolgoročno rešitev. Tudi daljinsko ogrevanje ima narodnogospodarski in energetsko-racionalizacijski pomen. Toplikacija Ljubljane (njen program je najboljše in v Jugoslaviji in eden večjih v Evropi) vključuje tudi nadomeščanje manjših toplarn. Ekološki, energetski in komunalni projekti, ki smo jih zasnovali v dolgoročnem in družbenem planu Ljubljane niso naravnost na večjo potrošnjo, prav obratno, usmerjeni so v varčevanje z energijo, na možnost ukrepanja ob ekoloških in drugih nesrečah, na nadzor nad posegi v okolje. »Ekološki« pa se program imenuje zato,

ker je velika večina izbranih projektov neposredno naravnana na izboljšanje in varstvo okolja, le manjše število le-teh pa prednostno ustvarja pogoje za to in takšno naravnost.

V prvo skupino sodi celostna sanacija TE-TO Ljubljana, in širjenje toplotnega omrežja oziroma pospeševanja priključevanja nani, zaščita varstvenih pasov vodnih virov, centralna čistilna naprava, gradnja odlagališča odpadkov Barje (le-ta vključuje ekološko varno dispozicijo komunalnih in okolju nevarnih drugih odpadkov, odplnjevanje deponije in nadzor nad izcednimi vodami). Sem nedvomno sodi sanacija grajskega poboja in komunalni delež, ki naj pospeši gradnjo Potniške postaje za pospeševanje javnega prometa pred osebnim in zasebnim kot pomembno nalogo varovanja okolja. Vse ostale predlagane prvne programa so povezane z zanesljivo oskrbo z zdravno pitno vodo ali njeno zaščito.

V osnutku programa četrtga samopriska so podrobno prikazani kriteriji za izbor predloženih projektov pa tudi tehnične in finančne razsežnosti projektov, ki jih zmoremo zgraditi v petih letih za približno 40.000 milijonov dinarjev. Od te vsote predstavljajo polovico samopriska, polovico pa sredstva zbrana v posameznih interesnih skupnostih.

Ne gre za novo obremenitev OD

Na koncu velja poudariti, da ne gre za novo obremenitev osebnega dohodka. Gre za podaljšanje našega referendumskega ZA, tistega ZA, ki je skupnosti ljudi, ki žive v mestu in ki se družijo v človeškem naselju, hitreje prinesel nujne pogoje večje storilnosti in splošne blaginje. Tisočim novih mest v otroških vrtcih, osnovnih šolah, domovih za starejše občane zdaj priključujemo program uresničevanja najbolj temeljnih pogojev za zdravo življenje v mestu. S četrtim samopriskom bomo na področju varovanja okolja prešli od besed k dejanjem.

Gradivo je še na voljo

Dodatne izvide gradiva za javno razpravo »Četrti samoprisepek v ljubljanskih občinah za varovanje in izboljšanje okolja« lahko dobite na sedežih krajevnih skupnosti.

DOMAČI VRTEC NA PROSTEM

Kmečki otroci so redkokdaj v vrtcih, ob opravih na polju jih starši vzamejo kar s seboj. Oče Rudi Grad iz Šentjake je na njivi razprl sončnik, da je pred pekočimi žarki zaščitil 5-letno Mojco in 4-letnega Andreja, zraven pa še njunega prijatelja kučka Bobija. Otroka sta se brezskrbno igrala v senci, ko je njun očka s traktorjem bral njivo nedaleč od reaktorja v Podgorici.

Foto: IVAN ŠUČUR